

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: МШ „Исидор Бајић“	Ненад Стојачић, професор клавира
Место, општина: Нови Сад, Нови Сад	
Школска управа: Нови Сад	
Искуство у имплементацији инклузивног образовања ученика са оштећеним видом у Музичкој школи „Исидор Бајић“, Нови Сад	
Кључне речи: <i>музичка школа, оштећење вида, прилагођавање приступа, прилагођавање наставних материјала</i>	
Опис примера добре праксе	
<p>Радим као професор клавира у Музичкој школи „Исидор Бајић“. Из свог скромног искуства желео бих да кажем да је инклузивно образовање све заступљењије у музичком школству и да су ови пионирски покушаји донели већ одређене резултате и закључке.</p> <p>Ученици су за ово кратко време свирали на разним концертима, фестивалима, имали јавне наступе свирајући у концертним салама музичких школа, новосадске Синагоге, београдског Коларца.</p> <p>Прво дете које је од мене тражило другачији приступ у раду дошло је пре пет година и данас је на нивоу да свира Бахов Менует, Шмицову романтичну етиду, Баладу за Аделину, Беркович варијације на тему Паганинија, Џилокове лирске комаде и сл.</p> <p>Врло рано сам уочио да за његово напредовање морам радити на оријентацији на клавијатури и на његовом осамостављивању.</p> <p>Пошто се он не користи Брајевом азбуком највећа потешкоћа је била (а и данас је) немогућност читања нота, па самим тим и немогућност самосталног рада код куће.</p> <p>Радили смо прво на повећавању вештине оријентације на клавијатури како би се овај ученик добро сналазио у мору црно белих дирки. Тиме нису отклоњене све препреке ка самосталном раду. У томе би нам, открили смо, практично помогло једноставно помагало које постоји у Народној библиотеци у Београду, а то је компјутерски миш који у себи има камеру за увећавање читаног текста. Наравно процес читања ће бити и даље успоренији али ће у многоме олакшати самосталност учења нота.</p> <p>Друго дете је девојчица која има оштећење вида и слуха (оштећење слуха у 98%</p>	

и носи слушни апарат).

Како су сметње касно утврђене, као последица се јавила и отежана координација покрета. У раду са њом наилазимо на сличне проблеме као и у раду са претходним учеником (отежана оријентација на клавијатури и тешко читање нотног текста). Међутим, јавља се и нова потешкоћа која се огледа у комуникацији. Она инструкције не може да усваја док свира, пошто чита са усана, па је процес учења знатно успоренији.

Кроз овакав рад наметнуло ми се питање *Како помирити скромније могућности детета, захтеве школства и понекад високе аспирације родитеља. Закључио сам да је задовољство свирања на часу довољно да стимулише развој и побољшава свакодневне вештине као што су оријентација у простору, координација покрета, пажња, концентрација и самопоуздање.*